ظاهر حکیمی

د استقلال ارمان

دا ستقلال په نوم ، یم په نخا او خوشی x نشولو خلالص گوره ، لدی گوزار او تیری
جبون دشمن وخود ، موږ پر مری باندی x خله دا و ران غلیم ، لد ی وطن نشری

په ازادی به یمه، چه می په واک وی هرخه x راخه چه کلک ونیسو، دغه دشمن له مری

چرته وحدت مواوسی ، ضروربری لرو x خپل استقلال نه لری ، د په گفتاراو زاری

شه په د گر دعمل ، تور ه خنجر با سه x دشمن پر سینه باندی ، کیده د اور نغری

موږ د نیکونو میراث ، هرخه وکر برباد x په ازا دی د هیوا د ، ولی مو نشو بری

وروړله وروړخنی ، په چور نالاوگوره x په کور د پاتی نشو ، ندی تلتک او شری

مقدس نوم د ازادی ، په یاد او بود پوری x نن ورته ناست خوشحال، لرو په خوله رسی

چه وی له زره نه ترون، او اتحاد دخلکو x به وی ورخت په هر چا ، د ا زادی گلی

دحقیقت په کری ، خان می نیولی خورند x خیر د ه چه و به لرم ، می د پخپو پر ی

وایم د زره له درده ، هر خه په بر بند x نور بی شخوند خبری ، په استقلال مه تری

ناست یو په هیلی د سولی ، او ارمان گوره x چه ولرو خپل استقلال، هره گری په گری

لور استقلال زموږ ، پاتی په نوم حکمی x نشوترسرافسوس ، د سوله ایز ژوند زیری

گرانه لوستونکی د پشتو حروف دنه لرولو له کبله له دری حروف نه استفاده شویده